

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

Zloději životu

Díl druhý winohracký hrobník.

Pohřešovaná žena z pražských strašnic.

Na posledy byla spatřena na cestě domů
ve společnosti hrobníka z winohrackých hřbitovů.

Došlo v areálu hřbitova k vraždě?

A kam zmizelo její tělo?

Dlouho neověřenou záhadu se snaží kriminalisté objasnit
deset let po osudném večírku ve strašnické vynárně.

Díl druhý winohracký hrobník

Díl druhý winohracký hrobník

Díl druhý winohracký hrobník

Díl druhý winohracký hrobník

Díl druhý winohracký hrobník

Červenec 2002

Pražské první oddělení se pomalu začíná vyhrabávat
zlaviny případů divokých 90.

Přestou mají kriminalisté práce dost.

Obzlašt, když musí začít prověřovat i případy
několik let pohřešovaných osob, u kterých je podezření,
že byly zavražděny.

Janu Štočkovi se tak dostává na stůl jeden z nejpodivnějších případů,
který, kdy řešil.

Přesný oddělení přiznes što z tedy těch spisů
a říká, prostě, je to spokinu.

Každý si do skupiny ve mete a spom dva nejle tři
tedy pohřešovaných spisy, tedy pohřešovaných osoby.

Takže já jsem tak v duchu.

Práce máme hodně ještě k tomu dělat pohřešovanou osobu.

No ale šel jsem na konci tý porady
a šak jsem do té hromady a aniž bych se díval, co si беру,
tak jsem si vzal dva spisy.

Štoček se svou koleginí jednu vraždu zrovna řeší.

V tom pohřešovaných se dostávají až ke konci pracovní doby.

Prvním nezvěstným je cizinec,
který se z Prahy nevrátil do Vlké Britány,
kde měl hlášeno trvalé bydliště.

Podle všeho může být kdekoliv na světě.

Štoček tak dává spis s stranou a pročítá si druhý případ.

Ten je už na první pohled podstatně zajímavější.

940 letá Jana Zelená si začátkem dubna roku 1993
vyrazila s manželem do Pražské restaurace na Barče.

Travidelně se tam konali country večeri s kapelou,

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

ve které hrál zelený na basu.
Šlo o klasické 90-tové dýchánky.
Hodně se spívalo, hodně se tančilo, hodně se pilo.
Poza výrače okolo 11. večer
odešel zelený domů a dobře na letinou manželku
zanechal ve společnosti asi 12 lidí.
Skupina pokračovala do jedné ze strašnických vynáren.
Parta se rozešla společensky unavená
kolem půl druhé v noci.
Jana Zelená už ale domů nikdy nedorazila.
Zelená bydlela nedaleko vynárny a domů
měla společnou cestu s jistím Václavem Mářešem.
Hrobníkem z Vinohradské hřbytovů.
Máreš měl na okraji hřbytova skrovný příbitek
a vykonával i funkci nočního hlídače.
Ráno, když se ten manžel probudil, takhle zestil,
že tam manželka není doma a podle nerozeslaný postele
i usoudil, že doma vůbec nebyla.
A připadalo mu to trochu divný, když to bylo letitý manželství,
ale on jako nepředpokládal,
že by se někde bude náhodně seznámila,
nebo s někým z té partii, těch posluchačů toho country,
že by šlat nikomu domů. Bylo to pro něj nezvykl.
Když se Zelený ujistil, že jeho žena není ani unikoho z rodiny,
vydál se náhrbytov za Mářešem.
Toho tam zrovna našel, jak si tam Pere, takovým kumbálu,
ale nepřipadalo mu to zase divný,
a ještě k tomu měl zavázanou levou ruku.
Tak se ho ptála, on jako udiveně říká,
no jen, my jsme se rozešli, všli jsme na přespolu,
ale pak tady kousek tam, jak vuna bydlí,
tak prostě vunašla asi domů,
a rozešli jsme se ašel tady přesbytový,
tady do toho svýho příbidku.
No, tak ten pán, už mu to bylo takový celý podesřelí,
tak ale se vracel za se stejnou cestou,
a už jako tu šel, že je zle,
tak tam procházel takový ty zákoutí
v té spodní částě tohořbytová na jednom keři,
tam našel kalhoty, nebo viděl, že tam jsou kalhoty,
tak ty kalhoty vzále podle velikosti barvy,
to mu připomínalo, že to jsou by mohli bejít kalhoty jeho manželky.
Tak si je vzal domů, prohlížel si je,

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

a teď zestěl, že ty kalhoty jsou tady jako v odpasu,
podel jedný nohavice rozpáraní,
a že jsou, že na nich je kréf,
a docela docela dost velkýmností krvé,
spoměl si, že jeho tchý ne, vlastně máma,
tady ty pořešovaný paní,
takže když se je koupila, že ji to nějak přešívala v pasé,
nějak zabírala, a taky znovu volála,
tak říká, ano, já jsem to tenkrát šel,
ale neměla jsem přesně tu barvu těch kalhot,
tak jsem to šela takovou na červenalou, jako nití,
tak on se podívala říká, no to tady takovéhle je,
nicméně vzal ty kalhoty se do auta jel za tou týní,
to se na to podívala říká, ano, to jsou kalhoty týjany,
no a tak začalo docela zděšení,
a on teda kontratoval policie,
ho domluvili se do auta jel zpátky do toho,
bydlišně tam už čekala teda policie.
Případ dostala nastadost kriminálka Prahy 3,
okamžitě byly povolány posily,
a policisté se pustili do prohledávání hřibitová.
Ale dali všude můžně jenu, ale je to volu, která nenašli.
Policisté se případu věnovali usilovně,
dostali se však doslapé uličky.
Jediné stopy ukazovali na hrobníka Mářeše,
ten, ale jakoukoliv vynu popíral,
a policistému nemohli dokázat,
že by se zmizením zelené měl cokoliv společného.
O tom, že hrobník byl podezřelím číslo,
jedna svičila i událost,
které si tehdejší vyšetřující policisté všimly
a zaprotokolovali.
Byl tam takový jenem krátký záznam,
kde byla vyslechnutá 18-letá holka,
nějaká studentka ještě střední školy.
A výzovala to vnohradská nemocnicé úplně náhodně,
to řekli nějakým policistům,
který tam přivezli někoho na ošetření,
tak říká, teď tady byla holka
s nějakým takovým děvným týpkem,
stať daleko starším.
S tím, že kdyžli domů z nějakým restaurací,
tak on ji měl ukazovat nějakým loveckým nůž

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

vlastně si nařízla ucho.
Starším mu můžem nebyl nikdo jiné,
než hrobník z vnohradských hřobytovů.
Policisté z Prahy 3 později mladou studentku vypátrali,
ta však jen nervozně trvala na verzi,
kterou uvedla už v nemocnici.
Ucho si nožem pořezala sama.
Případ tak zůstal nevyřešen,
a po 10 letech se dostal na stulu štočkovi.
Pochopitelně na takovém dle případu
byste vymysleli spoustu jiných verzí,
a pochopitelně manžel vždycky bývá.
Ten bývá jako pozřelej číslo jedna při těch letech pohřešování.
Mohla tam narazit na nějakého devianta
přímo u vchodu do svého baráku,
ale zase je to nepravdě podobný,
že zrovna tam by kolem druhé hodiny v noci
postával nějaký takový dle člověk.
Prostě já jsem ten krá říkal,
proč se budeme drbat levou rukou za pravým uchem?
Prostě tady máme pozřelej jeho číslo jedna,
a to je tenhle rovník,
musíme začít tady,
protože dělat vraždu je složitý,
dělat vraždu bez mrtvoly,
no to je, nemáte místočinu,
nemáte zbraň, nemáte mrtvolu,
nemáte způsob provedyň,
to se dělá hrozně špatně takový dle případy.
A k tomu dle ještě jsme museli přidat,
že to je více k deset let starý,
takže ten případ jako nebyl na to,
aby tam člověk rozpracovával každej detail,
každého vzlášť prověřoval z tý osádky,
tě restaurace a podobně.
Takže jsme se upnuli s tím,
že se to muselo stát někde v dolní části
vnohradské hřbitova,
a že tady máme pozřelej o toho dle
Mareše, toho rovníka.
Štoček vyráží z kolegní
rovnou na vnohradské hřbitovy.
Protože Mareš neměl auto,

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

štoček je přesvědčen,
že tělo musel v rach ukryt někde v blízkosti hřbitovů.
Dokonce možná přímo na hřbitově v některém z hrobů.
Těžko by ale kopal v roky netknutých hrobech,
uputal by na sebe pozornost.
Teda, kdyby to vykopal,
tak buď, která by to moh dá
natrake v tu mrtvolu,
a nebo ještě po toho jsme přišli,
že vůbec optimální by to bylo vynedat
tu rakev a zakopatí pod tu rakev.
Oba kriminalisté pomalu
procházejí uličkami hřbitova
a pozorně si prohlížejí jednotlivé hroby.
Největší pozornost vynují místům,
kde navždy odpočívají lidé pohrbení
v roce 1993.
Zvedoucí hřbitova s výklube Karel Kovařík,
bývalý policista.
Kdy si dělal na hospodářské kriminalce
a se štočkem v osmdesátých letech
dokonce spolupracoval na jednom případě.
Taková známozce hodí.
Kovařík dává kriminalistům se znam lidí
pohrbených v dubnu roku 1993.
Společně z kriminalisty pak přemýšlí,
jak by se dělali
kriminalisty pak přemýšlí,
jak by se dalo na hřbitově zbavit těla.
Štoček se stále drží myšlenky,
že hrobník mohl mrtvolu přidat
do některého zčerstvě vykopaných hrobů.
Kovařík ale namítá.
Teď on říká,
a to si jako myslí,
že ten hrobník by tady kopal takovýhle hrob
a půjdá, no, tak jako,
že jo, on povídá, to je lepší to dá do hrobky.
A my, když procházeli
ty hřbitovistou kolegini,
to jsme si prohlíželi samozřejmě hrobky,
by se to nabízelo,
ale každá hrobka na těch winohradech

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

to jsou kamení desky
v ováze, vím odhadem
360 kg.
Jako mysl jsem si, že
ta deska se sundává nějakým
malými řápkem nebo nějakou hydraulikou
a on povídá, co tě nemá,
to je sundá jeden člověk
bez jakého kole v problému
a povídám, prosím tě, jak jeden člověk s tím dlehne.
A on povídá, tak já ti to ukážu
také svý asistentky
si nechal zjistit, která hrobka
nemá majitele. A vím, že on vyšel na chodbu
a jenom tam zakřičel
pán Kolařík, za kvíli u kanceláře
klepal takový člověk
165 hubenej,
něco k 60 letu.
No a říkám, pán Kolařík, vímte si
věci na hrobku a pojedeme
otevřít jednu hrobku, tak to jsem neptal.
Prohoč, čli jsme ven,
pán Kolařík už tam byl skárkou, kde
měl velký pajcer, plus nějaký dřevěný
klinky, desky dřevěný
z nějakého kvalitního dubového drva.
Přijeli jsme k hrobce, pán Kolařík
vzal pajcerov, razel to
do takový ty mezery
mezi tou deskou a
těma oblubníkama.
O několik milimetrů to nadzvec
tačel tam klínek nadzvec, znovu
posunul ty klínky,
pak si pod pajcer dal
dřevěnou desku.
Zase to
zvetvěž, dal tam velký klíny
pod toho
a když to měl dostatečně zvedlí
tak tam do prostředka strčil
válec, desku jako

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v křemáční peci?

převážil, nakonec dal druhý válec, abym řeknu čtyry minuty, měl do půlky hrobku otevřenou. To netrvalo dlouho a udělal to sám s jeho postavou. Tím nám teda nás to překvapilo hřykámenu, tak proč by to nedal do hrobky, a když se věnohradské řbytov, v těch hrobách tam je opravdu mraky. Peště teda což nám vlastně ten vedoucí řbytova taky říká, ale tady by nebyl problém akor v té době tu ženskou dotahnu do krematoria a oni se všichni tady znají všichni chodě i pít tam leke stánku pracovní době a určitě za něco by můj někdo tady z těch hrobních z těch topičů v tom krematoriu spálil. Po řbytovech tak následuje návštěva krematoria. Z žádným vřelím přivítáním, ale štoček tentokrát počítat nemůže. Nevrlý a neochotný vedoucí vysvětluje že od roku 1994 kdy hygienik krematorium na čas uzavřel, už je tu všechno v pořádku. Policisty provádí celým objektem a popysuje cestu neboštíka až do spalovacích pecí. Pokazoval nám i ty pecé s tím, že to jsou nové švécké pecé, kde také se odváží, tam je váha předtím, počítačem to nadávkuje mnóstvý plinu a také se zasuné na to žároviště. Vyloučil jakoukoliv záměnu

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

nebo že by tam někdo něco přidával
prostě, že to neexistuje, ale že on
je tady až po té úpravě
nebo po té renovaci toho krematoria
a že předtím tam byl někdo jiný
vykládal jaký tam byly pecé,
že to byly pecé takzvaný havelky
který neměli
určitě žádný dávkování
plinu prostě i se to tam púštilo
jak to šlo.
Štoček získává se znam lidí, kteří
v roce 1993 pracovali
jako takzvaní kopkaři
a topiči. Tedy lidé, kteří
s tělem nebo štíka manipulují
odpřevozu do krematoria až do
samotného žehu. Jednoho podruhém
si je kriminalisté předvolávají.
Že by tehdy v krematoriu
mohli spálit o mrtvolu navíc?
Žádný stopičů takovou
variantu nevilučuje, zároveň si
ale nikdo z nich na nic takového nepamatuje.
Do konce tam byl jeden
totál vypitej. Ten byl
alkoholík zivnej
starší chlap.
Přišel i na ten výslej v nějakým takovým
trochu podrušeném stavu a
já mu říkám, pane, hledite,
chodíte ke stanku?
Jo, chodím, jasně pivo, vždycky si dám
a připustil, že jim tam nalívá
jen rúm.
Takže pivo a rúm a pak kde zase teda
pálit. Ono to trvá si hodinu 24
nebo štík zvoří. Takže
byem tedy doby, oni si dou na pivo
nebo na Svačinu, jak prostě mají práci.
A já mu říkám, hledite,
vemte si situaci, budete
u toho stanku, budete a tam popije

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

pivo a jak vám přijdu
a řiknu, hele, mám
ta imetvolu v autě potřebo bych ji spálit.
Co uděláte?

A on tak docela bezostyšně
úprimně povílá, no, tak rátelit
růmo a já vám ji spálit, no, coho, no.
A jak jsem zůstal, bote,
působou malo říkám sakrat
a hiram musela zmizet,
zmizet pohřešovaných třeba, no.

Prostě jako tento narovinu to připustil,
ano, to je možný a proč bych to neudělal
iž bych to to budil se doplaceno.

On ten krám můžel volit růmu.
Policisté narazí ještě na jednoho člověka,
který je do slova studnicí informací.

Dotyčný muž pracoval
v krematoriu právě do roku 1994.

Štočko vypopisuje
detaily, o kterých se mu
ani nezdálo. Vypráví
policisté Sonya, bývalé
zaměstnánky nikrematoria.

Tak říká,
Sonya, no, to to holká
si 27 let a
teď furtop jako směřoval na seks,
jo, co se týkalo Sonya
a že Sonya
souložila pouze a jedině
na rakvých, jo, z mrtvou lámá,
že to byl takové
její záliba,
pak nám dokonce vyprávěl
kdy byl
pouřeb nějakýho
20 letýho motorkáře
a teď tam bylo
plný nádvoří pozustalých
a pouřeb ve velký obřad nysíni
a teď oni chtěli
na předném rakev

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

pak našli rakev
štísle, ale prázdnou a teď
kde je tam mrtvou lámá, jo.
No, pak někdo napadlo
do toho kumbálu, kde Sonya
prostě působila
tam chytli Sonyu, jak tam má
utopení tady toho
chudáka 20 letýho
no a tam s ním
nějaký erotický manipulace, takže
to jsme zalapali po dechu
jako, říkáme
no tak nekrofilie
to je hodně vzácní u muskejch
ale u ženskejch je to ešte
teda, bo to vzácnější, to opravdu
jestli budou v republice 3
třeba s touhle diviací
tak jsme říkáme, no tak
taky Sonya něco řekne
taky nás zajímalo, co to je
jak to je
tak jsme
jí nakonec ustanovili
a děli jsme s předvulánkou, která je tím domů
tam nám
botevřila máma
říkáme scháňme, to je asi vaše cera
jo, jo, jo, to je moje cera
ale ona tady nebydlí, říkáme kde bydlí
ona říká
ona se vdala do Norska
ale do Norska, tak nějak
jenom se se zeptal
ko si vzala
a ona říká, no, ona se má dobře
ona si vzala majitele pořební služby
jo, já jí to neřek, jo
prostě, nás asi dobře
Sonya, k případu policistům
zřejmě nic nepoví
mezi tím se však policistům

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

podarí najít studentku
která před desetiletý vyhledala ošetření
kvůli pořezanému uchu právě
ve společnosti hrobníka
ani po letech sedmes už do spělážena
nechce k celé události vůbec vracet
všočkovi je jasné, že
meziní a mařšem muselo
dojít k něčemu desivému
ze všech sil mladé žene vysvětluje
že právě její svědectví mu, že
hrát klíčovou roli v objasnění případu
no, ona neradá
bylo vidět, že jako psychicky
z toho má trauma
ještě i po těch desetiletích
a říká, já jsem tehdy
chodila do restaurace tam a tam
on tam chodil i ten hrobník
a jednou jsem se tam v opila
a on mi tam poroučil
ještě nějaký panáky tvrdýho alkoholu
já pomalu nevědělá
v osvětě, říká, to já mám v okno
a on, jenom tak matně
vím, že pod přespíš uměnice neboj
a takhle a zatach mi
našby to do toho jeho kumbálu
prostě kde on přebejval
říká, já tam přišla
v podstatě v oblečená
jsem usnula na té postely, v opilosti
a říká, zpala jsem možná dvě hodiny
a jednou mi probudilo
hrozná bolest tady le na uchu
tak jsem se jako probrala
zjistila jsem, že jsem nahá
na de mnou nahý hrobník maréš
v ruce nůž nepřičetný výraz
i nějaký autor
ty se tam mluvila
na dní stál s tím nožem
na té postely jako klečel

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

nepríčetný a říká
musím tě zabít, musím tě zabít
to už měla to na řízlý uchol
kréfi teklá, teklá tady le pokrku
a jednou on se skrátka uspokojil
uklydnil
a říká a promiň
já za to nemůžu jo a vzalí
a musíme to nechat pošetřit
a došel sní do vnohradské nemocnice
což zase nějaký cestičky
přesten, že by to v tak se dostanete
do vnohradské nemocnice
To, co kriminalisté tušili
je nyní konečně potvrzeno
tělo jany zelené si cestále chybí
ale štoček může pracovat
s několika fakty
hrobník Mareše Sadista
Jana Zelená byla na posledy
viděna právě sním
nářbytově byly nalezené její kalhoty
a hrobník měl po osudné noci
pořezanou ruku
jinž ani tento lajkový jasný
nepřímí řetěze z důkazu
nemusí stačit na Marešovo odsouzení
v roce 1993 bylo
forendzní genetické testování
ještě v plenkách
u nás nefungovalo prakticky vůbec
od deset let později je situace jiná
vorníci objevují na kalhotách
stopy krvé pohřešované ženy i hrobníka
teď je nepřímí řetěze
z důkazu dost pevný na to
aby mohl být Mareš Zatčen
k usvětění zvráždy by ale potřeboval
štoček najít tělo
buď je ukryté v některém z hrobů
nebo bylo spáleno v krematoriu
štoček teď musí přijít na to
jak prohlédnout co největší

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

množství hrobek
ke každé by ale odsoudu potřeboval
povolení exhumaci
všechny hrobky trvalo by to dlouhé měsíce
neliroky
seděli jsme u ředitele těch praských zbytovů
byl tam i tady ten vedoucí
toho vinohradského řbytová
oni přemejšleli a na jednu
ten ředitel říkali kdyste dělali
na posledy kontrolu
růsa kuspodních vod
a pro růstáň kořenových systémů
do hrobek
vyn dál nějaký nařízení magistrátu
Prahy a tam přímo měli nařízeno
že každých 5 let musí dělat
kontrolu a zjistili
že to už nedáli alespoň 10 let
a on říká
tak se pojdte do mluvět a my budeme dělat kontrolu
kořenových systémů a spodních vod
no a vy se k nám přidáte
a kouknete se vždycky
takže to spočívalo v tom, že
na naší technice nám událi
takovou duralovou trubičku
asi přes 2 metry dlouhou
na konci byla
malá kamerka
bylo tam
halogenové světlo
to bylo všechno miniaturní
a když ten hrobník
na zved teda vykotí
tý hrobky
tak oni si hledali
když si tam nemají vodu nebo kořeny
a my jsme tou kamerkou takhle to projeli
vždycky přiled, že to jsme se domluvili
ty hrobníci celkem se s níma dalo mluvět
no řeknu, že jsme udělali
400 hrobů

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

takhle
hrobek teda
jsme nenašli něco, stačilo jenom na zvednou
tu desku
někde jsme tu desku dokonce vodcovali
protože nebylo své kamery jasný
co tam, co tam
prostě je, jak to tam je
ale vždycky jsme spočítali lepky
jsme nenašli nic
co by v těch hrobek bylo navíc
jako některé hrobky jsme nevodvírali
když tam třeba bylo pož býváno
po roce 1993
a brali jsme jenom prostě
když tam byla uzažené
a to on ten robnikom by tady věděl
takže takhle dalice smešli
tělo se ani přes důkladné prohledávání
hřibitovaní nikdy nenašlo
Máreš je přesto zatčen
těli jsme na něm, aby nám vysetl
jak se jeho kren dostala na ty kalhoty týpaní
no byl to dlouhý výslej
začátku hál
zapíral, že se s ním opravdu rozešlila
sám pokračoval
tak připustil
že jako ta paní
došla dobrovolně
do toho příbitku na těchřbytových
a že se domluvili teda na seksu
no ale že hned někde za toho bránou
nebo bránou
za tím plotem
tý spodní části
takže tam došlo údaj něk dobrovolnému
po hlavního styku
jak tam byla ta opilost jednou u toho druhého
takže při tom styku ta paní začala zvracet
a on, že jeho to tak znechutilo
že ji tam nechál, živol
a vodešel do toho svýho příbitku

[Transcript] Zloději životů / #2 VINOHRADSKÝ HROBNÍK: Zbavil se těla oběti v kremační peci?

no a dál
když jsme tam měli znalce z oboru psychiatrie
který byl na nás slechu
toho výslechu chvíli
tak jsme z ní za žádnou cenu nedostali
kde ta paní skončila
takže jsme obvinili
nejtěda z vraždy
ale s ublížením na zdraví z následek smrti
jsou cenání, dal vazbu
no a soudělo se to
hrobník Mareš Vinu nikdy nevrátil
policieho obvinila
z pokusu oznámení
na zdraví s následek smrti
o Marešově vinně definitivně rozhodné
v roce 2004 městské soutěže v Praze
podle soudce je jasné
že hrobník ženu usmrtil
nelze ale dokázat
jakým způsobem to udělal
Mareš od soudu odchází
s osmiletým trestem odnětí svobody
tělojany zelené se do dnešního dne
nenášlo
podkázd
podkázd z rodějí životu
vám přinesli
novinky CZ jako pěstěpánek
Tomáš Skoupí
David Rineš
a Richard Wagner
všechny díly z první série je
najdete už nyní na novinkách
v podkázdových aplikacích